

Yaratılış

– İbrahim COŞAR · 07 Ekim 2014

YARATILIŞ

Ana rahmine düşersin bir sıcaklık sarar seni
Su içinde can bulursun, “ol” denmesidir nedeni
Bir hücreden çoğalırsın gün be gün büyür durursun
Ve insana dönüşürsün ruhun sarınca bedeni

Kan bağının ayrışımı başlar günü geldiğinde
İlk ağlama ve ilk feryat başlar hava dolduğunda
Tüm korkular siner bir bir, tüm acılar diner bir bir
İlk gördüğün melek yüzlü kadın sana güldüğünde

İşte o an başlar sevgi, işte o an başlar güven
Sevgi ile ağır, ağır, çıkılmalı bu merdiven
Soğuk, sıcak, kin ve nefret varsın dönsün etrafında
Seni kucaklayan koldur huzuru bulduğun yuvan

Gönül gözüyle gördüğün şekle katışmaktır sevmek
Zaman zaman akıl ile kansız çatışmaktır sevmek
Ayrılık ateştir yakar, hasret alev alev sarar
Görünmeyen yangınlarda yanıp tutuşmaktır sevmek

İbrahim COŞAR